

hvad jeg sagde om § 32, om det dobbelte Hensyn, der skal tages ved Kredssinddelingen til Befolkningsstæthed og Vælgertal. Det ærede Medlem gik ud fra, at jeg havde udtalt mig landbotjendtligt og byvenligt. Aldeles ikke! Jeg har udtalt mig med lige Venlighed, hverken særlig byvenligt eller særlig københavnskvenligt. Jeg gjorde opmærksom paa, at det ærede Medlem fra Assens i sin Tid fik indsat Bestemmelsen om Hensyntagen til Vælgertallet ud fra visse agrariske Interesser, fordi Vælgerprocenten den Gang var større paa Landet end i Byerne. Jeg har endvidere gjort opmærksom paa, at det var uklogt, fordi dette Forhold senere har forskudt sig, saa at Vælgerprocenten nu er større i København end paa Landet. Denne Bestemmelse vil altsaa nu blive til Fordel for København. Det andet, Hensynet til Befolkningsstætheden, vil naturligvis være til Fordel for Landet. Følgelig ophæver de to Hensyn hinanden. Kravet maa nu være fuld Lighed, og det var det, jeg ønskede klart formuleret. Det ærede Medlem talte om de nye Løfteparagraffer, jeg kunde ønske indsat. Jeg gjorde det i den Sammenhæng, at jeg mente, at de gamle, der nu var gennemførte, burde gaa ud, og skulde man gøre noget, mente jeg, der vilde være god Grund til at samle Tidens store Tanker principielt og derved forpligte den kommende Slægt til at søge disse store Tanker gennemført praktisk, ganske som Slægten i 1849 gjorde det. Jeg vil hævde, at disse Aar, 1918—19, staar i ingen Henseende i verdenshistorisk Betydning tilbage for 1848—49. Det er i Virkeligheden et lignende Tidehverv, vi gennemgaar, og der er Grund til at gøre noget lignende, som vore Fædre gjorde i 1848—49.

Jeg har ogsaa nævnt Skole- og Kirkespørgsmaalet. Det ærede Medlem fra Assens (Klaus Berntsen) mente, at Skolespørgsmaalet kunde man overlade til Skolekommissionen. Det ærede Medlem har ganske misforstaaet, hvad det var, jeg tænkte paa. Han syntes ikke at forstaa Ordet „moderne“. Det betyder paa Dansk: tidssvarende. Det, jeg kunde tænke mig, var, at man i Stedet for den meget tarvelige Skoleparagraf fra 1849 — det ærede Medlem maa jo erkende, at for et moderne, et tidssvarende Blik er det en meget tarvelig Skoleparagraf, den, der siger, at Forældre, der ikke selv kan magte Opdragelsen og Undervisningen af deres Børn, kan faa dem gratis undervist i den offentlige Skole, og jeg er sikker paa, at de aller-

fleste af det ærede Medlems eget Parti har en ganske anden Forestilling om Folkeskolen — fik noget saadant, som findes i den nye tyske Grundlov. Den nye tyske Forfatning tilsiger det tyske Folk den demokratiske Enhedsskole, hvorigennem alle Børn kan komme saa langt, som deres Evner tillader dem, til den højere og den højeste Undervisning uden Hensyn til Forældrenes økonomiske Kaar. Det var noget i den Retning, jeg kunde tænke mig indsat som en Løfteparagraf, som vi saa havde at arbejde paa at faa ført ud i Livet.

Hvad Kirkeparagraffen angaar, synes jeg ogsaa, det ærede Medlem (Klaus Berntsen) ganske misforstod mig. Det er jo ikke mig, der under Grundlovsforhandlingerne har rejst dette Spørgsmaal, det er det ærede Medlems højterede Kollega og Partiformand, det ærede Medlem fra Ringkøbing (J. C. Christensen). Det er ham, der i Aarene 1913—15 var ganske overordentlig ivrig for at faa dette, at vi kunde gaa bort fra Statskirken uden senere Grundlovsforandring, inddraget i Grundlovsdebatterne. Og jeg har da sagt her, at hvis det ærede Medlem endnu staar paa dette Standpunkt, hvad jeg maa gaa ud fra, saa er jeg nu i Modsætning til den Gang overordentlig villig til at optage en Forhandling derom. Den Gang mente jeg, det gjorde Skade, den Gang var jeg ganske enig med det ærede Medlem fra Assens. Men det er et overvundet Stadium. Nu tror jeg ikke, det vil gøre en saadan Skade, og nu er vi fra vor Side i høj Grad villige til at optage en Forhandling om det, som det ærede Medlem fra Ringkøbing den Gang i højeste Grad mente var betimeligt og ønskede frem.

Det ærede Medlem fra Assens (Klaus Berntsen) talte om Forholdet til Sønderjyderne og sagde, at han troede ikke, det var Valgretsalder og andre politiske Bestemmelser, der bevirkede, at nogen dernede ønskede at vende tilbage til Danmark, han troede kun, det var Kærlighed til Danmark, den vilde drage alle Sønderjyderne tilbage til Danmark og bevirke, at de stemte for os ved Folkeafstemningen. Nu vel, jeg tvivler ikke om, af der er en stor Befolkning dernede, der nærer en saadan Kærlighed til deres gamle Fædreland, at de, bortset fra alle andre Hensyn, vil stemme for Danmark, ogsaa fuldstændig bortset fra Hensynet f. Eks. til Valutaspørgsmaalet. Jeg tror, at der er mange dernede, for hvem det slet in-